

ІСТОРІЯ ШКОЛИ

Школа - другий дім для кожної людини. І всі його пам'ятають усе життя. Бо саме тут всі ми залишаємо кращі роки свого дитинства. Перше кохання, перші розчарування,, перші перемоги і перші поразки. Лише дивлячись на фотографії, ми згадуємо чарівний шкільний світ, до якого вже немає вороття,

В шкільних степах, похोजие нас еон
Летели наши годы скоротечно...
Мы временем проверили закон -«Жизнь
коротка, а Просвещенье вечно»

И наконец тогда и мы поймем,
То, что забыть не в силах, и не вправе.
Что этот мир и все, что было в нем.
Для нас теперь - лишь в глянце фотографий.

Однажды, на скрещении путей,
Остановившись, сможем оглядеться
И привести сюда своих детей,
И с ними вместе возвратиться в детство.

Чтобы войти в свой опустевший класс,
Минувшее переписать беспечно
И повторить уже в который раз:
«Жизнь коротка, а Просвещенье вечно!»

Нелегким, тернистим був шлях до знань жителів нашого села. Кінець 1920-х років ХХ століття... Село з поетичною назвою « Зелений Яр » засновано вихідцями з села Темрюк у 1926р. Зараз в нашому селі мешкає перша мешканка нового поселення Гузь Євдокія. Вона є живою історією як села, так і перших шкіл. До війни село мало назву Панасова балка. Був організований колгосп ГПУ, яким керував Кухтай Петро Іванович. Не було ні школи , ні бібліотеки.

Жилося бідно, голодно. Індустріалізація, колективізація - один із суперечливих і трагічних періодів нашої історії. Але навіть в таких обставинах люди прагнули до кавчання.

Перше приміщення в нашому селі, яке було пристосоване для школи - на подвір'ї Волосовича Ємельяна Васильовича. У спогадах старожили кажуть, що було це приблизно в 1927 році. Протягом року діти навчались тут. Бідненько одягнені, бідненькі шкільні меблі, часто діти були голодні, але жили дружно, і було велике бажання навчитися читати і писати. Далі шкільні заняття були перенесені на подвір'я сімейства Козлових (1928 рік). Зі слів односельців-старожилів, протягом цього періоду «учбові» заняття дітей по черзі проходили то на одному подвір'ї (Волосович), то на іншому (Козлов). Було всього два класи 1 і 2. Вчитель був один- Петро Назарович. Через рік приїхала ще одна вчителька Белла Лазарівна. Навчання було на двох мовах російській та українській. Вивчали арифметику, письмо та читання. Співів, праці, фізкультури та малювання не було. Пізніше на подвір'ї Козлових ввели 3 і 4

класи. В 4 класі дітей навчали вимірювати площину землі. Закінчив 4 класи, діти йшли працювати у колгосп.

Ішов час. Життя людей не ставало кращим. Але тяга до знань жила. На подвір'ї Гузь Єрмолая Васильовича (1932 рік) знов продовжується навчання дітей. Займалися тут початкові класи, сиділи за довгими столами по три чоловіки. Збереглися відомості про вчителів, які працювали з дітьми в цей час і несли їм свої знання, любов, тепло, доброту. Директор школи - Кумуржи Олександр Анастасович, вчитель - Козиренко Іван Іванович, Вони працювали в 1-3 класах. В 4 класі навчали дітей читанню і грамоті Гусаренко Олександр Андрійович і Волинець Тетяна Андріївна. Навчання в 5 класі діти здійснювали в Федорівській школі.

Після війни у 1945 році була відкрита семирічна школа в приміщенні ,яке зараз виконує функцію гуртожитку. Директором був Шахов Георгій Карпович. Працював вчителем і місцевий житель Ковальов Олексій Костянтинович, Вчителькою була Любов Володимирівна. Прибиральницею працювала Депутатова Євдокія. В школі було російсько-українське навчання. Також вивчали німецьку мову. В 1 класі вчителем була Глазунова Валентина Петрівна, в 2 – Зоя Степанівна, Олександр Анастасович, Євгенія Дмитрівна. Останнім директором семирічки був Теленчі до 1953.

Діти допомагали старшим в роботі на полях, працювали в колгоспному саду: садили яблуні, груші, сливи, білили дерева, збирали фрукти. Школярів возили на екскурсії. В заповідник Асканія - Нова везли на грузовій машині. Учні займалися спортом, їздили на змагання у Володарське. Добре була розвинена художня самодіяльність. Їдальні у школі не було, тому діти їли на перервах те, що принесли з дому. В 1953 році був випускний бал 7 класу. Всі були у гарних нарядах, грала музика (гармонь, гітари), всі танцювали. Перший випуск 7 класу: Матвєєва Клава, Чебурахіна Тамара, Проценко Ніна, Крюкова Валя, Теленчі Діна, Хілобок Вера, Коваленко Ваня, Сумятін Вова, Новоселецька Зіна, Худякова Дуся, Уколова Дуся, Жилова Оля, Якубенко Надя, Кругов Вова.С 1953 года в школі залишилось лише 4 класи. З 5 класу діти продовжували навчання в с. Федорівка.

За вчителем було прикріплено по два класи. Велика вдячність вчителям, які сумлінно і старанно працювали в стінах цієї школи і віддавали своє, серце дітях! Це Крамаренко Галина Трохимівна, Гринішина Марія Іванівна, Бухало Раїса Григорівна. Пізніше (кінець 80-х років) естафету прийняли молодші вчителі Носко Ніна Вікторівна та Жилова Галина Василівна.

Минулі випускники з вдячністю згадують їхні щирі серця і доброзичливі посмішки.

Навчання середньої групи (5-8 класів) здійснювалось в приміщенні,яке зараз є дитячим садком .

Під час правління голови колгоспу Чернявськогом Петра Кузьмича почалося будівництво нового шкільного приміщення в селі Веселе . В 1963 році школу було збудовано, і вона відкрила двері своїм першим учням. Правда, спочатку тільки для учнів початкових класів. Це, дійсно, було справжня школа; світла, тепла, простора, в якій діти щасливо

прожили і провчилися 26 років, разом з дітьми сіяли мудре, вічне вчителі Бухало Раїса Григорівна і Самофалова (Морозова) Любов Іванівна. Паралельно йшло навчання у селі Лугове (учні початкових класів). Там на ниві просвіти працювали з дітьми Ільїна Валентина Корніївна, Лисенко Галина Вікторівна.

З 1972 року Веселівська початкова школа стала восьмирічною, і тут вже навчаються діти 5-х класів. Очолює її Каїра Володимир Федорович. В 1975 році директором став Носко В.В.. Зі стін Веселівської школи вийшли і наші наставники: Бухало Л.М., Щепка Н.М., Таранова С.М., Якименко Л.В., Линник А.Х.

В 1988 році почалося будівництво нової школи, уже загальноосвітньої I- III ступенів у центральній садибі села Зелений Яр. Ініціатором і спонсором будівництва нової школи стає голова колгоспу Юзвінкевич Вілій Семенович. На засіданні правління колгоспу ім. Ілліча було прийняте рішення про будівництво цієї школи. В лютому із Росії був привезений проект її будівництва, Навесні 1988 року заклали фундамент, і за рік школа була збудована.

Навесні-влітку 1989 року продовжувалися внутрішні роботи по завершенню її будівництва. Було вирішено, що 1 вересня 1989 року школу буде відкрито, і вона зустріне дітей. Роботи було багато, і працювали було нелегко. Багато людей не вірило, що школу буде відкрито своєчасно. Адже ще 5 серпня на другому поверсі був ремонт, а на першому не було підлоги. Як же вона буде відкрита 1 вересня? Всі ставили це запитання. Але загальними зусиллями голови колгоспу Юзвінкевича Вілія Семеновича, директора школи Носко Володимира Володимировича, робітників колгоспу, вчителів всі роботи були завершені до 30 серпня, школа з нетерпінням чекала своїх учнів

31 серпня завезли шкільні меблі, майже всі дорослі чоловіки збирали їх на подвір'ї школи і заносили в нові світлі класи.

1 вересня 1989 року на шкільному подвір'ї пролунав святковий дзвінкоголосий Перший Дзвоник, так почалося життя Зеленоярської загальноосвітньої школи.

На даний момент в нашій школі навчається 88 учнів, працює 16 вчителів, обслуговуючий персонал -18 чоловік. Директор школи - Юзвінкевич Наталя Федорівна.